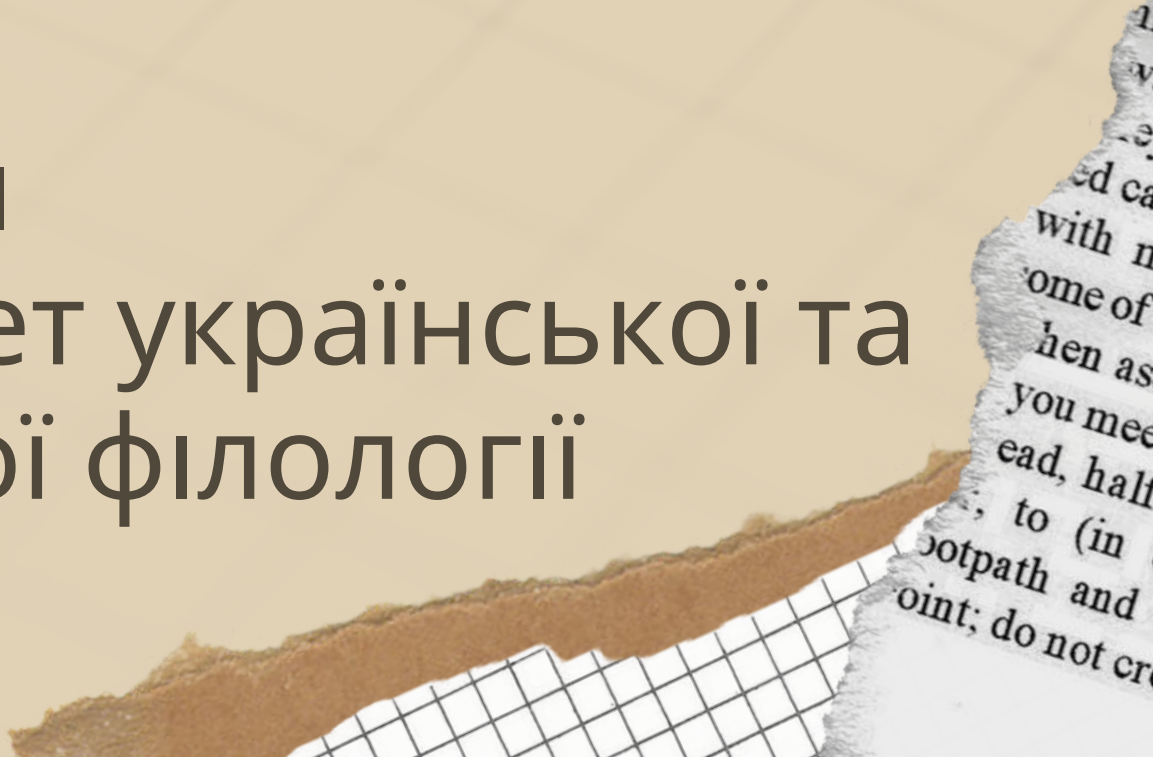

Звіт з бази практики в Ізмаїльському історико- краєзнавчому музеї Придунав'я

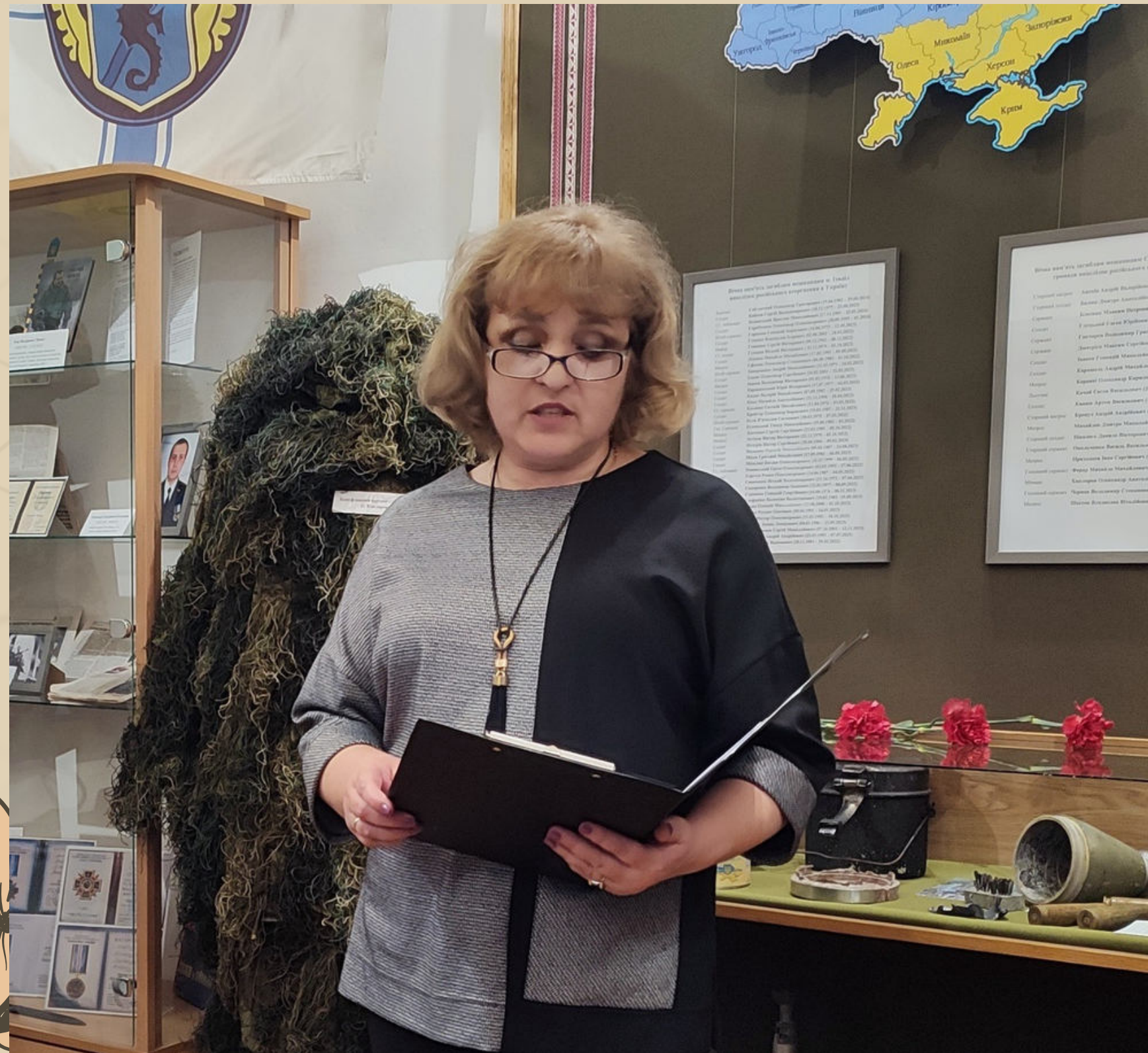
Група 2011
Факультет української та
іноземної філології

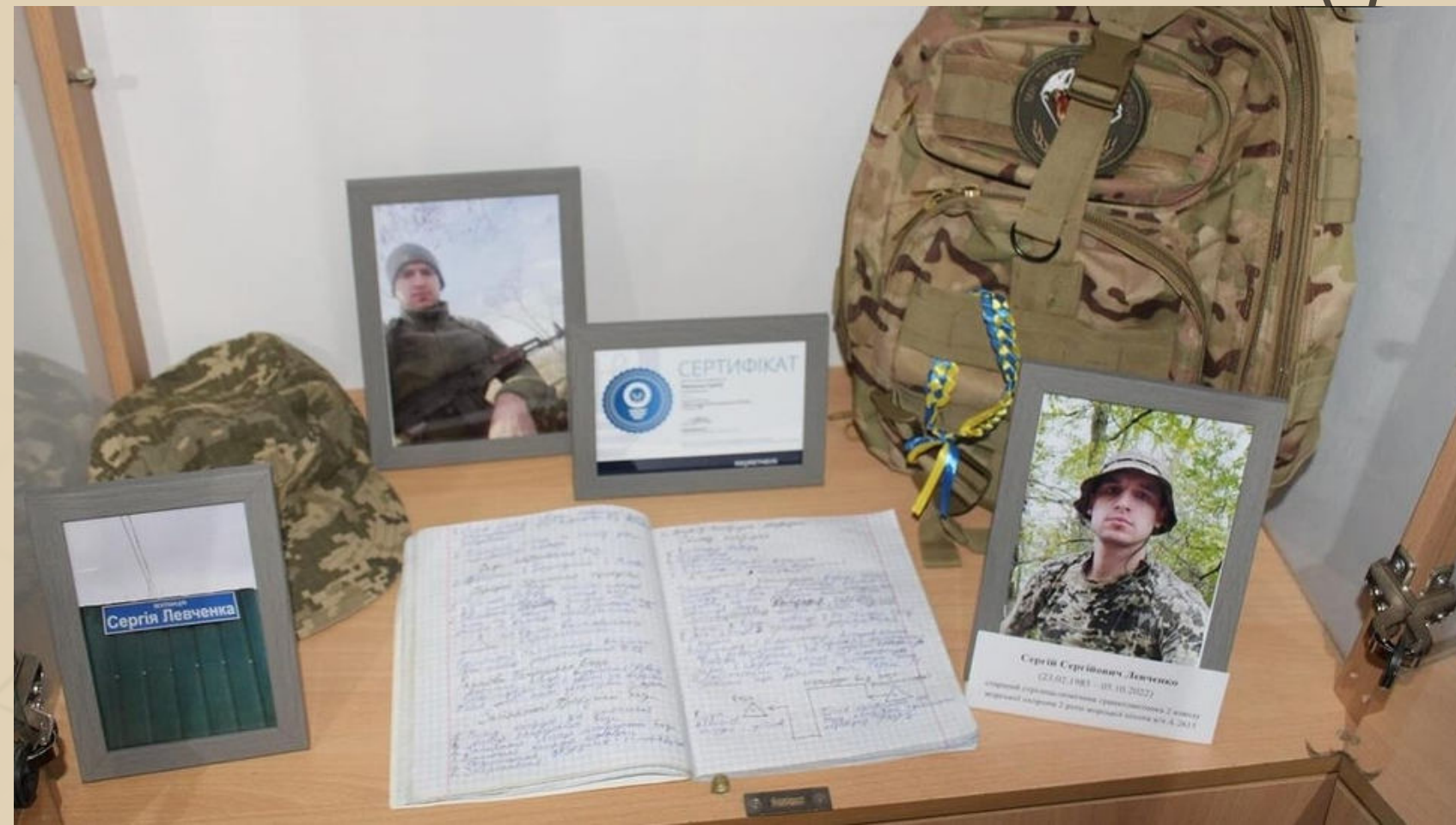
Ізмаїльський історико-краєзнавчий музей Придунав'я

“Нескорені війною”

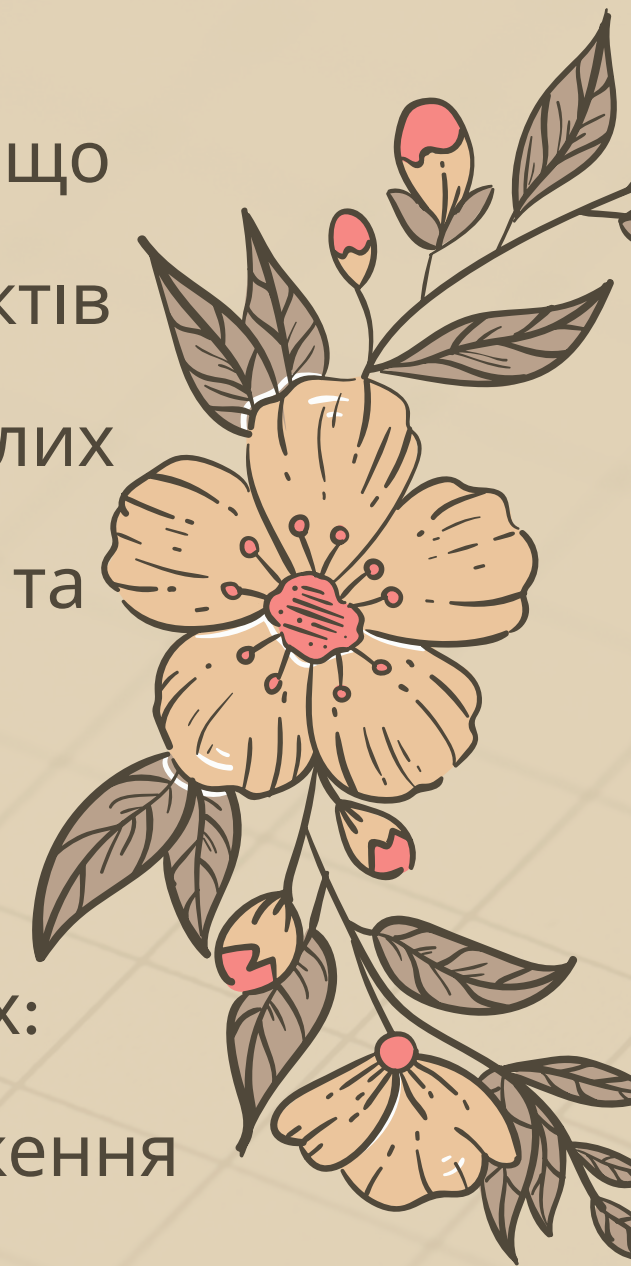
23 лютого, в Ізмаїльському історико-краєзнавчому музеї відбулось відкриття виставки "Нескорені війною", яка приурочена до 2-ї річниці повномасштабного вторгнення рф на територію України та 10-ї річниці від початку війни на Донбасі.

Працівники музею присвятили виставку всім захисникам, хто визволяв та продовжує визволяти рідну країну від російських загарбників. Відкрила виставку директор музею Ольга Тірон, яка розповіла про історію початку та розгорнення російсько-української війни. Продовжила знайомство відвідувачів музею, серед яких були родини загиблих військовослужбовців, морські прикордонники та мешканці міста, з експозицією старший науковий співробітник відділу історії та культури Тетяна Мельянцева.

Тетяна Опанасівна розповіла, що експозиція створена з артефактів війни, наданих рідними загиблих героїв, чинними захисниками та волонтерами. Ці предмети - символ боротьби українців з країною-агресором. Серед них: елементи тактичного спорядження військових, нарукавні знаки, осколки, гільзи, фрагменти боєприпасів, мінометних мін, тубуси для боєприпасів різного калібру, які були зібрані на полях бою.

Також на виставці представлені світлини, документи та особисті речі загиблих захисників, доля яких пов'язана з Ізмаїлом.

“З надією в серці”

В п'ятницю, 1 березня, в Історико-краєзнавчому музеї Придунав'я відбулось відкриття весняного вернісажу «З надією в серці». Такі заходи організовують першого дня кожного сезону.

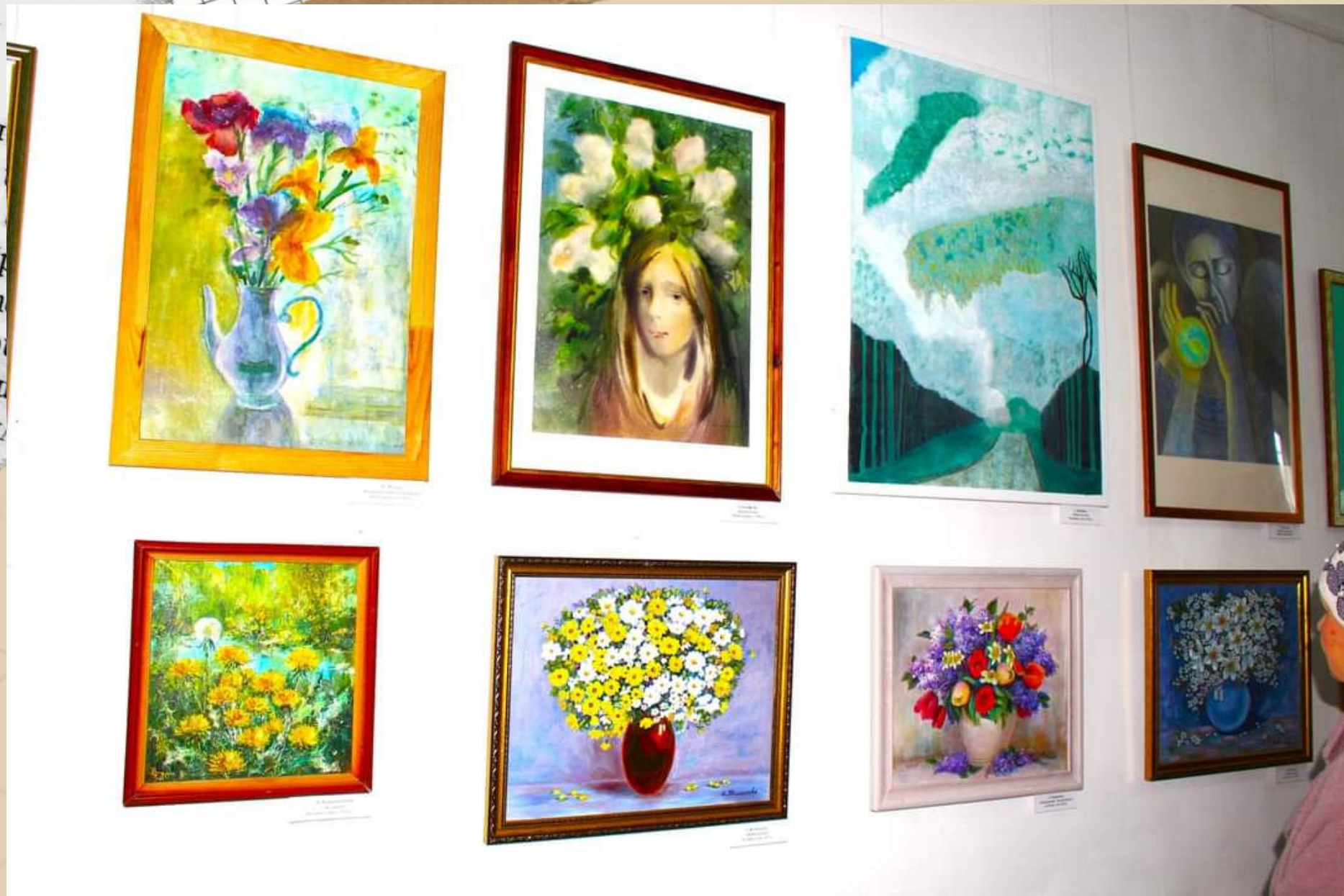

...ed ca
with n
ome of
hen as
you mee
ead, hal
to (in
ootpath and
oint; do not cr

Працівники музею підготували яскраву виставку, сповнену теплом та надії на Перемоги!

Відвідувачі музею ознайомились з чудовими весняними роботами ізмаїльських художників, який кожен по-своєму висловлює думки о весні хтось бачить її у квітах, хтось у чистому блакитному небі, хтось у Божому благословенні.

Загалом на виставці було представлено 36 робіт від членів Національної Спілки художників України:

- Володимира Дудника,
- Івана Коцофляка,
- Галини Сапунжи;

with n
ome of
hen as
you mee
ead, hal
to (in
otpath and
oint; do not cr

членів Співки художників Ізмаїла:

- Олександра Осадчого,
- Тетяни Акімової,
- Любові Борисенко,
- Інни Желяскової,
- Віктора Короневського,

І. Желяскова
«Фарби весни»
Дялито, олія, 2017 р.

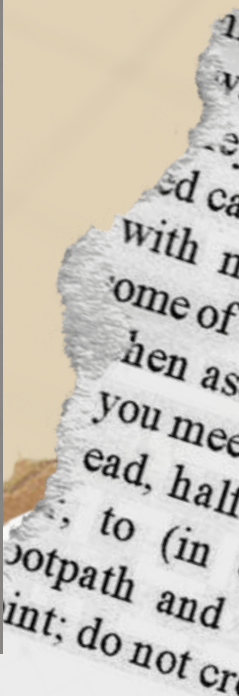
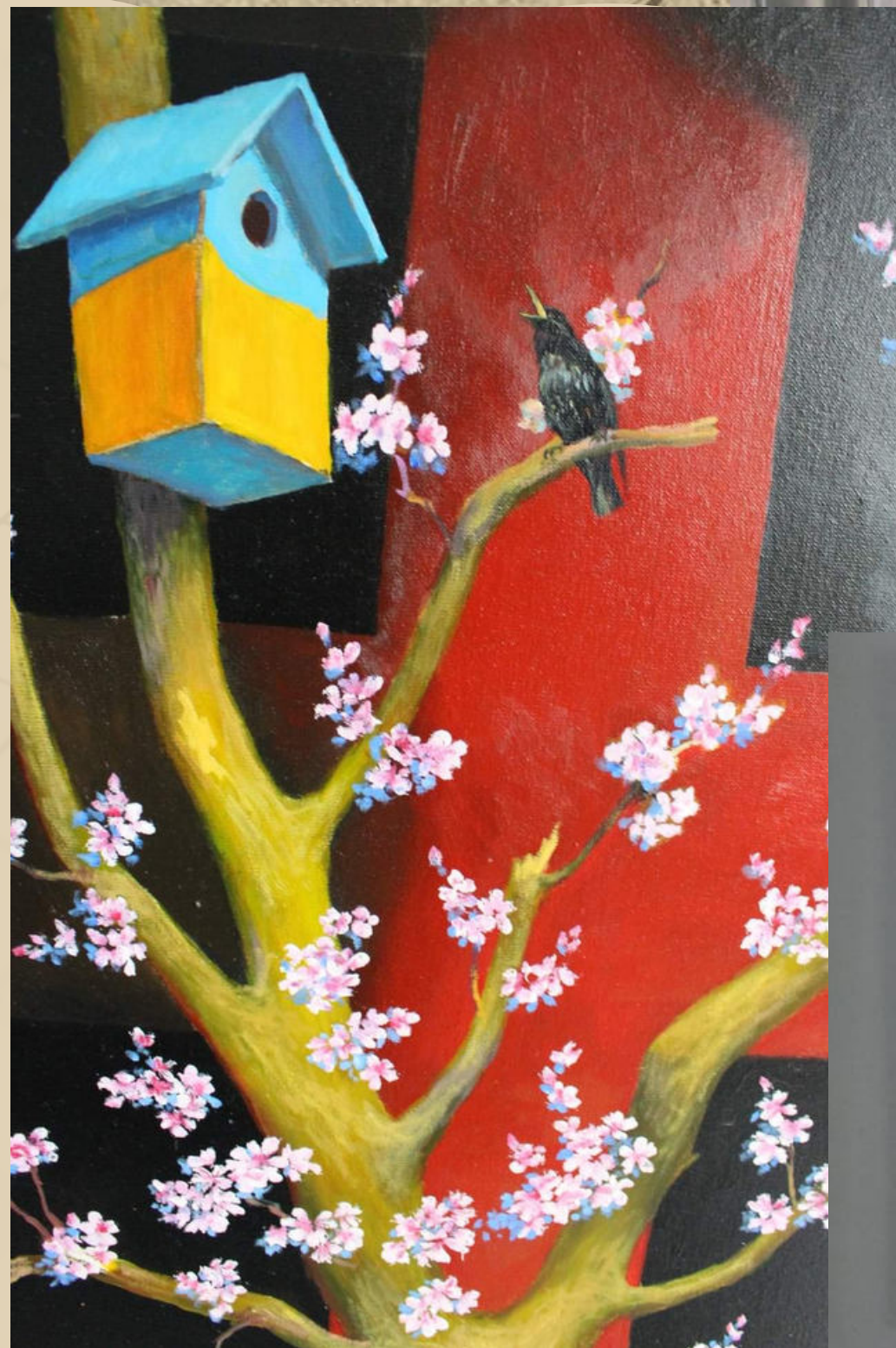

В. Короневський
«Кульбаба»
Полотно, олія, 2020 р.

- Анастасії Попової,
- Тетяни Соколової,
- Ірини Філіппової,
- Ольги Фуфаєвої,
- Андрія Ципи

художників Ізмаїла:

- Ірини Василенко,
- Ольги Кошової,
- Анастасії Ликової,
- Русіни Мітевої,
- Юлії Павел,
- Альони Руденко,
- Марії Суплякової,
- Алли Щербань.

Матеріали перекладу

встигає вона висидіти пташенят і підкидає яйця в чужі гніздечка. Та як би там не було, про зозулю в Україні ніхто ніколи не говорив погано. У народних піснях її порівнювали з матір'ю, яка побивається за своїми дітьми.

Улюбленими птахами також є лелеки, журавлі, солов'ї та багато інших.

Вашій увазі представлена реконструкція української кімнати. Житлове приміщення ділиться, в першу чергу, на господарську та житлову частини. У кожній місцевості існують правила побудови обстановки будинку. Увага людини, що увійшла в будинок, насамперед звертається на його символічний центр - червоний кут. Це найважливіша частина житла. Тут знаходились речі, що несуть у собі вищу культурну цінність: стіл, Біблія, молитовні книги, хрест, свічі, фото померлих членів родини, прикрашені вишитими рушниками. В кімнаті також знаходиться ліжко, стіл, скриня з одягом та прикрасами. Одним з найцінніших предметів на нашій виставці є килим кін. XIX – поч. XXст.

Вашій увазі також представлена лялька плетена підвісна поч. XX ст. з лялькою-мотанкою

З давніх давен у кожній родині **лялька-мотанка** виконувала роль оберегу, була символом мудрості, берегинею роду, уособлює зв'язок між поколіннями. Скільки існує людство, стільки років цій іграшці.

Лялька-мотанка створюється з певною ціллю. Її виготовляли із різними побажаннями: на щасливу долю, на успіх і здоров'я, на добро і злагоду. І обов'язково, ці обереги несуть у собі позитивну енергетику.

Під час виготовлення такої ляльки треба дотримуватись деяких правил.

Цей обряд виготовляють практично без вузлів, оскільки наші прашури боялися «зав'язати долю». Торкатися до ляльки колючими предметами (голками, ножицями) не можна, бо її можна образити, адже лялька - одухотворене своїм творцем істота. Тканина та нитки для ляльок бажано рвати руками.

Розпочату ляльку потрібно обов'язково закінчити щоб уникнути нещастя.

Відомо, що очі є «дзеркалом душі». Люди вірили, що в очі може влетіти душа. Очі у сакральної ляльки не зображувалися, щоб не відбулося отожднення з якою-небудь живою істотою. У ляльку можуть вплітатися сухі трави, квіти, використовуватися качани кукурудзи, вкладатися зерна.

Природні багатства України, вигідне географічне та торговельне положення сприяли розвитку ремесел і художніх промислів. Світ людини включає в себе численні види художньої практики. Це плетіння і ткання, розпис і вишивка, різьблення і виточування т.д.. Одні види - кераміка, обробка кістки і каменю, плетіння - виникли на зорі людської цивілізації, інші - молоді: мереживо, вироби з бісеру та ін.

Навпроти червоного кутка знаходиться господарський фрагмент будинку – пічка, кухня, де знаходяться предмети побуту I пол. XX ст.

Вашій увазі представлено **українське народне вбрання**.

Народний одяг українців — яскраве й самобутне культурне явище, яке не обмежувалося функціональним призначенням, завжди виступаючи у вигляді духовних традицій народу.

Жіночий літній одяг складався з **сорочки, плаhti або запаски**. На голові носили **очіпок та намітку з тонкого льону або шовку**, дівчата носили на голові **вінки**. Зимовий одяг доповнювався ще **кожухом та чоботами**.

Вінок – символ життя, долі, життєвої сили; символ дівочтва. Вінок є символом досконалості.

Мистецтво плести вінка — це ціла наука. Вона передавалася з покоління в покоління. Важливо було знати, як і коли збирати квіти, яке зілля з яким поєднувати, як вплітати і зберігати.

Усього у вінку могло бути до 12 різних квіток, кожна з яких мала свій символ. Не менше значення приділялося і стрічкам: їх кольору, довжині, підбору. Стрічки вимірювали по довжині коси, розрізали нижче коси, щоб її сховати.

Обряд плетіння вінка обов'язково супроводжувався піснями та приказками: «хто вміє віночок вити — той вміє життя любити».

Чоловічий одяг складався з сорочки, шароварів та чоботів. Зверху вдягали синій або червоний кафтан і на кафтан вдягали жупан або кожух. На голові носили баранячі шапки. Пояс носили шкіряний або червоний з сукна.

З давніх часів у багатьох народностях пояс пов'язаний з ідеєю бездоганності, нескінченності і одночасно цілісності. Пояс чоловічий - символ мужності. Жіночий пояс – символ дівочої честі.

Одним з елементів народного символу є вишиванка. **Українська вишивка** - один із видів народного декоративного мистецтва українського народу. Вишиванка -